

Mt 18, 21–35 Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: „Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?”. Jezus mu odrzekł: „Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: «Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: «Oddaj, coś winien!». Jego współsługa padł przed nim i prosił go: «Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie». On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: «Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?». I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu». †

Szukać radości wolnego serca

Jezus Chrystus swoim przykładem i słowem uczy nas, że chrześcijanin powinien zawsze przebaczać, darować winę, którą ktoś popełnił wobec niego.

Chrześcijanin powinien przebaczać z serca. Nie dla świętego spokoju albo dlatego, że tak wypada. Motywem takiego przebaczenia może być wyłącznie miłość uczniów Chrystusa, której uczą się od Niego. Miłość, autentyczna i czysta, nie pamięta złego. W przeciwnym razie, gdy chcemy posłużyć się zasadą nierównej sprawiedliwości – innej dla siebie, a innej dla naszych dłużników – sami zamykamy sobie drogę do Bożego przebaczenia.

Jest jeszcze jeden powód, by darować winę naszym winowajcom: ten kto umie przebaczać, ten ma lżejsze serce. Warto więc przebaczyć wszystkie doznane krzywdy, aby znaleźć tę niepowtarzalną radość wolnego serca.

Panie Jezu, daj mi łaskę przebaczenia swoim bliźnim wszystkich krzywd i uraz, które mi wyrządzili. Daj mi łaskę wolnego serca, które będzie zdolne objąć każdego człowieka.